

Papatyam

— sahrayeli · 15 Aralık 2017

PAPATYAM

Konduđu her kelebek, derdinden parça alır
Yapayalnız oldukça, boyun büker papatyam
Hep bekler gelmesini, gözleri yolda kalır
Umutları soldukca, yaprak döker papatyam

Kırların kuytusunda, kimse halini bilmez
Çiğ damlası düştükçe, gamı kederi silmez
Çoğaldıkça yığılır, peki niye eksilmez ?
Sabırları doldukça, dibe çöker papatyam

Sararan yaprakları, dökülür birer birer
Düştükçe dallarından, toprak altına girer
Öyle canı yanar ki, yerin dibinde titrer
Derinine daldıkça, acı çeker papatyam

Düşündükçe bunları, allak bullaktı gayrı
Çarasizlik içinde, arayıp durdu hayrı
Değişmeliydi artık, olmalıydı apayrı
Baştan hüznü saldıkça, teker teker papatyam

Bundan sonra tek gaye, sade seven olacak
Börtü böcek hevesle, yaprağına dolacak
Sevdalı yüreklerde, aşka çare bulacak
Önlemine aldıkça, tohum eker papatyam

Nesrin Önem

15 12 2017

Tekirdağ